

De kracht van het verhaal

Jaarverslag 2024

Voorwoord

Hulp bij financiële vraagstukken

Gezelligheid en hulp binnen handbereik

Waar het hart sneller van gaat kloppen

De verbinding tussen mens en missie

Gezien, gehoord en gesteund

Nieuwe thuishaven voor vrijwilligers en buurtbewoners

Leegte maakt plaats voor verbondenheid

De kunst van het ouder worden

Bouwen aan je toekomst

Stap vooruit met StepUpTeam

Jaarrekening 2024

Bijgebracht door de kracht van het verhaal

Vrijwilligers, onmisbaar voor de gemeenschap

Colofon

Interviews
Lisa Vos

Fotografie
Martin van Dongen

Voorwoord

Beste lezers,

2024 was een jaar vol dynamiek en vooruitgang voor de SWOP. Samen met onze vrijwilligers, partners en inwoners hebben we prachtige initiatieven gerealiseerd. Dit jaarverslag biedt een inkijkje in de vele projecten die we hebben opgezet en de impact die we daarmee hebben gemaakt.

Onze vrijwilligers vormen het hart van onze organisatie. Hun inzet en toewijding maken het mogelijk om een breed scala aan diensten en activiteiten aan te bieden. Van de Formulierenbrigade tot de Gezellige Zondag, elke bijdrage is van onschatbare waarde. We zijn trots op de manier waarop onze vrijwilligers niet alleen praktische ondersteuning bieden, maar ook een luisterend oor en een helpende hand.

Een bijzonder hoogtepunt van dit jaar was de opening van onze nieuwe locatie aan het Jozefpad in Nootdorp. Nu heeft ook deze kern van de gemeente een eigen plek. Deze locatie biedt ons de mogelijkheid om nog meer activiteiten te organiseren en een ontmoetingsplaats te zijn voor buurtbewoners in Nootdorp. De betrokkenheid en het enthousiasme van de vrijwilligers en bezoekers zijn hartverwarmend en bevestigen het belang van een vaste plek in de gemeenschap.

Daarnaast hebben we met trots de UP!-gesprekken geïntroduceerd, een nieuw initiatief dat senioren de kans biedt om verhalen en ervaringen te delen. Deze gesprekken hebben niet alleen geleid tot waardevolle inzichten, maar soms ook tot nieuwe vriendschappen en een versterkt gevoel van saamhorigheid.

Young Connection is dit jaar voor het eerst onderdeel van de SWOP. Het is inspirerend om te zien hoe onze jonge vrijwilligers zich inzetten voor anderen en op deze manier hun talenten leren kennen en gebruiken.

Bij de SWOP zijn we er voor jong en oud. Of het nu gaat om jongeren die via Young Connection hun steentje bijdragen of senioren die deelnemen aan de UP!-gesprekken, we streven ernaar om iedereen in onze gemeente te ondersteunen en te verbinden.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die heeft bijgedragen aan het succes van de SWOP in 2024. Zonder jullie inzet en steun zouden we niet in staat zijn om zoveel mensen te bereiken en te helpen. Laten we ook in 2025 samen zorgen dat we naar elkaar omkijken en iedereen mee kan blijven doen! Veel leesplezier.

Carol Houtman

Directeur-bestuurder SWOP

Hulp bij financiële vraagstukken

Al ruim tien jaar vervult Henri Lansink een rol die verder gaat dan cijfers en formulieren. Hij ontdekt persoonlijke verhalen achter elke belastingaangifte en biedt meer dan alleen financiële hulp: hij geeft vertrouwen terug.

Achter alle cijfers schuilen verhalen, weet Henri. Zo zijn er verhalen van mensen die recentelijk naar Nederland zijn verhuisd, net getrouwd of gescheiden zijn. Maar er zijn ook verhalen van mensen die onlangs weduwe of weduwnaar zijn geworden. „Ze staan er voor het eerst alleen voor. Laat ik het zo zeggen: dan gaat het niet alleen om aangifte doen. Je vervult een dubbele rol.”

Vrijwilligerswerk bij de Formulierenbrigade en het belasting-spreekuur van de SWOP, zoals Henri doet, is in ieder geval een stuk menselijker dan de meesten denken. „Natuurlijk moet je verstand van zaken hebben, oftewel weten en kunnen uitleggen hoe ‘het systeem in elkaar zit’. Daar wordt in de vorm van cursussen ook voor gezorgd.”

„Maar er zijn een heleboel mensen die het misschien wel zelf zouden kunnen, maar bij wie het ontbreekt aan vertrouwen. Met name op het gebied van toeslagen bemerk ik dat. Ze horen zo vaak dat het misgaat en er dan ontzettend veel terugbetaald moet worden. Geld dat er helemaal niet is, want je hebt het al opgemaakt, omdat je het keihard nodig hebt”, vervolgt Henri.

„Het fijne van dit werk is dat je deze mensen vertrouwen kunt geven: in zichzelf, maar ook in jou als vrijwilliger. Dat vind ik heel belangrijk.”

Henri begon met vrijwilligerswerk in de financiële sector toen hij zestig was, om te anticiperen op dat wat eraan zat te komen: zijn pensioen. „Het leek me goed om alvast wat om handen te hebben.”

In 2024 zijn er **908** cliënten geholpen tijdens één van de spreekuren van de Formulierenbrigade.

“Je vervult een dubbele rol”

- Henri Lansink
Vrijwilliger Formulierenbrigade
en belastingsspreekuur

Of hij het niet zat is, na meer dan tien jaar? „Voorlopig nog niet. Bij de SWOP kom ik mensen tegen die ik uit mezelf misschien nooit zou ontmoeten. Dat blijft voor mij bijzonder. Ook leuk als je al zo lang op dezelfde plek zit, is dat je regelmatig dezelfde mensen voor je hebt. Je bouwt samen iets op.”

Dan haalt Henri opeens een oude 1 aprilgrap van de Telstar aan. AOW'ers zouden in Pijnacker-Nootdorp verplicht vrijwilligerswerk moeten doen. „Eigenlijk was ik het ermee eens”, vertelt hij lachend. „Als je mentaal en fysiek gezond bent en je krijgt dat geld vanuit de samenleving, waarom zou je dan niet iets terugdoen voor diezelfde samenleving? Niet dat dit echt evenredig moet zijn, maar gewoon iets. Je doet het echt voor elkaar als vrijwilliger.”

Formulierenbrigade en Vluchtelingenbegeleiding in gesprek

Overzicht – als er iets belangrijk is als het aankomt op geld-zaken, dan is dat het wel. Wanneer mensen het overzicht dreigen te verliezen – en dat is helemaal niet verwonderlijk in deze snel veranderende wereld – is het des te belangrijker om actie te ondernemen. Voorkomen is immers beter dan genezen. Met de hulp van goed geschoolde vrijwilligers krijgen mensen die hier behoefte aan hebben weer grip op hun financiën. Onze vrijwilligers helpen ook bij het invullen van lastige formulieren en/of het doen van aanvragen voor bijvoorbeeld een uitkering of toeslagen. We zien dat steeds meer mensen die de Nederlandse taal niet machtig zijn, hier gebruik van maken. Om het aanbod voor deze groep te verbeteren, zijn vrijwilligers van de Formulierenbrigade en Vluchtelingenbegeleiding dit jaar met elkaar in gesprek gegaan. Hoe kan optimaal gebruik worden gemaakt van elkaars expertise en wat is er nog meer nodig aan kennis en cultuursensitiviteit? Dit alles kwam aan bod. Vluchtelingenbegeleiding heeft bovendien drie taalcomputers aangeschaft die door de Formulierenbrigade gebruikt kunnen worden.

Gezelligheid en hulp binnen handbereik

Van een toevallig kopje koffie tot inschrijven voor seniorenhuisvesting: de reis van Jan-Pieter de Hoog met de SWOP toont de kracht van ondersteuning in de buurt.

Had Jan-Pieter ooit weleens van de SWOP gehoord? „Misschien weleens, maar ik was er niet mee bekend. Eigenlijk is dat pas gekomen na Maaïke.” Maaïke is ouderenadviseur en inmiddels een paar keer bij de geboren en getogen Pijnackernaar op bezoek geweest. „Maaïke weet echt heel goed de weg. Door haar is het balletje gaan rollen.”

Kijken naar wat wél kan

De SWOP kan helpen om zo goed mogelijk mee te blijven doen in je eigen omgeving. Gezond, vitaal en mobiel, door te kijken naar wat wél kan. Alle zelfstandig wonende 55-plussers in de gemeente Pijnacker-Nootdorp kunnen bij onze vrijwillige ouderenadviseurs terecht met vragen over het ouder worden. Denk hierbij aan het verlies van een dierbare, eenzaamheid, financiële zorgen, vergeetachtigheid of vervoersproblemen. De ouderenadviseurs van de SWOP krijgen de laatste tijd veel vragen over wonen. Als reactie op deze toenemende vraag hebben zij een Woonwijzer ontwikkeld met handige informatie over de verschillende mogelijkheden voor wonen en verhuizen.

Het balletje rolt zeker. Jan-Pieter heeft een keer bij de SWOP koffie gedronken en de gezellige lunch bezocht, een vrijwillige tuinman en iemand van de belastingsservice van de SWOP op bezoek gehad en zich ergens naartoe laten brengen door AutoMaatje. Sterker nog: Jan-Pieter heeft zich zelfs ingeschreven bij seniorenhuisvesting Helmhuis, zodat hij boven de SWOP kan wonen. „Eigenlijk is het idee ontstaan toen ik bij de Schakelaar een bakkie deed. Na de koffie ben ik bij een van de dames boven gaan kijken. Mijn moeder heeft er vroeger ook gezeten, maar dat is alweer even geleden. Zo kreeg ik een beetje een indruk van hoe het nu was.” Hij woont nu vlak achter het Baken. „Als ik hier naar buiten loop, kom ik niemand tegen. Bovendien is mijn zicht slecht en kan ik dus ook geen auto meer rijden.” Jan-Pieter denkt even na. „Weet je wat het is. Bij de SWOP heb je toch die gezelligheid. Ook heb je altijd wat achter de hand. Dat is toch wel een heel fijn idee.”

Als kers op de taart staat hij nu ook in het jaarverslag van de SWOP. „Wie had dat ooit gedacht?”

In 2024 zijn 78 cliënten geadviseerd door een van de (vrijwillig) ouderenadviseurs van de SWOP

“Bij de SWOP heb je toch die gezelligheid”

- Jan-Pieter de Hoog kwam via de ouderenadviseur in contact met de SWOP

Nieuwe thuishaven voor vrijwilligers en buurtbewoners

'Wat gaan we doen?' Die vraag hoor je niet in Nootdorp. Jacob-Jan spreekt vol lof over de voortvarendheid van de pas onlangs gestarte groep vrijwilligers.

Al snel na de start is er een groep van ongeveer 25 vrijwilligers enthousiast aan de slag gegaan in het Jozefpad.

"We waren al zeker vijf jaar op zoek naar een eigen locatie"

- Jacob-Jan Koedoot
Sociaal werker en locatiecoördinator Nootdorp

De vrijwilligers in Nootdorp zijn erg ondernemend. Hoewel de SWOP hier pas net is gehuisvest, hebben zij de locatie snel eigen gemaakt en zetten ze zich in om er een bruisende ontmoetingsplek van te maken. De locatiecoördinator van de nieuwe SWOP-locatie aan het Jozefpad merkt steeds meer initiatief op: „Je kunt het echt aan de vrijwilligers overlaten. Sterker nog, ze komen zelf met nieuwe ideeën voor activiteiten.”

Deze 'initiatiefrijkheid' blijkt ook deze dinsdagochtend. Vrijwilligers Kees en Ada hebben net de koffieochtend verzorgd, maar zijn nu alweer nieuwe plannen aan het smeden, onder andere voor de kerstbingo die Kees in december organiseert. „Misschien komt er ook eens een disco met plaatjes uit de jaren zestig, zeventig en tachtig, want er zijn veel mensen die dat leuk vinden.”

Wie ook barst van de ideeën is Ton, die inmiddels ook aan tafel is geschoven. Zo kan de wekelijkse spelletjesmiddag dankzij hem rekenen op een heel nieuw publiek: het kroost van de aangrenzende school. Wekenlang gaan zij de 'strijd' aan met de oudere spelletjesfanaten. „Het is grandioos”, zegt de vrijwilliger. „Met hun eigen spelletjes onder de arm komen ze hier samen met hun leerkracht binnenstromen op de woensdagmiddag. Ze zijn hartsikke enthousiast. Hetzelfde geldt voor de ouderen, die zie je echt genieten.”

Waar het hart van Ton - die trouwens net op eigen initiatief allerlei oude raamstickers heeft verwijderd - ook sneller van gaat kloppen, is het idee om een jeugdsoos op te zetten. „Dat hoop ik ooit nog voor elkaar te krijgen in dit pand.”

De toekomst zal het leren. Maar 'wat in het vat zit, verzuurt niet' is ook al vaker gebleken. Dan moet Ton er vandoor. „Nou, ik ben er vrijdag weer”, vertelt hij zijn medevrijwilligers. „Vrijdag pas?” grapt Kees. „Jij hebt hier toch een bed staan?” De twee lachen. Het zegt álles. Ze zijn hier - letterlijk en figuurlijk - helemaal thuis.

Nieuwe locatie in Nootdorp

De SWOP is sinds september 2024 een locatie rijker, namelijk aan het Jozefpad in Nootdorp. Hier zijn drie voormalige klaslokalen van de gelijknamige Jozefschool omgetoverd tot een keuken, huiskamer en beweeg/activiteitenruimte. „Het was de gemeente die vroeg of dit niets voor ons was”, vertelt Jacob-Jan. „Dat was het absoluut”, vervolgt hij enthousiast. „We waren al zeker vijf jaar op zoek naar een eigen locatie.” De SWOP organiseerde al die tijd wel activiteiten in Nootdorp, maar had nooit een vaste ruimte. „Dan weer huurden we een zaaltje bij CulturA, dan weer bij Nové. Nu we echt verhuisd zijn naar één vaste plek is er veel meer binding. En, niet onbelangrijk, ook meer verbinding”, bemerkt Jacob-Jan. „Niet alleen wij zien dezelfde gezichten, de bezoekers doen dat ook. Dat slaat aan. De mensen komen echt terug om elkaar te zien. Bewoners uit de flat hier verderop komen nu ook iedere week voor een bakkie.”

Of we ook nog Fonds1818 en het Oranjerfonds in dit stukje kunnen bedanken, vraagt Jacob-Jan zich hardop af. „Dankzij hen is het hier zo prachtig ingericht.”

Leegte maakt plaats voor verbondenheid

'De Gezellige Zondag' in De Kiezel – een initiatief dat niet alleen de leegte op zondag vult, maar ook de zaal.

Vrijwilliger Ben deelt hoe deze activiteit, die zich laat kenmerken door volle tafels, lachende gezichten en de geur van verse soep, de dorpsziel raakt.

Het is 14.10 uur. De Gezellige Zondag is pas net begonnen, al zou je dat niet zeggen. Het is namelijk meteen druk in De Kiezel. Aan sommige tafels zitten mensen die kletsen, aan andere wordt gespeeld en aan weer andere wordt gegeten. Soep met balletjes en tosti's om precies te zijn. Vrijwilliger Ben Herman valt het op dat 'heel Emerald' hier komt. „De mensen willen wat te doen hebben op zondag. Hier in het dorp is verder eigenlijk niet zo veel. Natuurlijk zijn er mensen die naar Delft trekken, maar dat is niet voor iedereen een mogelijkheid. Het is fijn dat de mensen dan hierheen kunnen komen.”

En komen doen ze. Ben is zo druk met iedereen gedag zeggen die binnenstroomt, dat hij bijna al zijn zinnen moet onderbreken. „We hebben hier weleens veertig mensen binnen gehad. Dat zijn bezoekersaantallen waar de meeste cafés van dromen”, glundert hij.

Het zijn oude bekenden, maar ook nieuwe gezichten. Mensen uit het dorp die via via over De Gezellige Zondag hebben gehoord en uit nieuwsgierigheid eens komen kijken. Samen met drie andere vrijwilligers zorgt Ben ervoor dat iedereen op zijn of haar wenken wordt bediend. „Ik kan hier ook mijn ei in kwijt”, vertelt hij. „Ik ben inmiddels gepensioneerd, maar heb bijna veertig jaar als buschauffeur gewerkt. Ik ben gewoon graag onder de mensen. Dat dit in het weekend is, maakt voor mij niet uit. Al zou het op Tweede Kerstdag zijn. Ik sta hier graag. Een dag als deze brengt mij vreugde.”

**“Bezoekers-
aantallen waar
de meeste cafés
van dromen”**

- Ben Herman
Vrijwilliger De Gezellige Zondag

De maandelijkse
zondagsopening De Gezellige
Zondag, gestart in oktober 2023
door de wijkvereniging, groeit
in populariteit. Het aantal
deelnemers steeg van 11 naar 29.

En hij is daarin niet alleen, zo blijkt. De Gezellige Zondag is nog niet afgelopen of Ben krijgt al de vraag wanneer de volgende editie is. „Vrijwilligers en bezoekers - écht iedereen is hier blij mee.” Onder-tussen verschijnt er een sjoelbak en wordt er een biljarttafel opgezet. „Diana, de locatie coördinator vanuit de SWOP, laat ons helemaal vrij. We weten precies wat wel en niet kan.”

Ben vertelt dat De Gezellige Zondag oorspronkelijk, ten tijde van de oprichting, de naam Buurtafé had. „Maar het woordje café kan bij sommige mensen ook afstotend werken. Daarom hebben we het uiteindelijk veranderd in De Gezellige Zondag. En zeg nou zelf: het doet zijn naam eer aan!”

De kracht van informele netwerken

Bij De Kiezel organiseren we sinds anderhalf jaar iets nieuws: 'De Gezellige Zondag'. Dit initiatief, dat we in oktober 2023 zijn gestart, is een samenwerking tussen de SWOP, de wijkvereniging en een aantal inwoners. „Eigenlijk is het voortgekomen uit een ideecafé”, vertelt locatiecoördinator Diana Versluis. „Mensen uit de buurt wilden meer ontmoeting. Ze hadden behoefte aan samenkomst, zeker op zondag. Dat is toch de dag waarop sommige mensen alleen zijn. Of we niet een leuk cafeetje konden organiseren? Hier is gewoon vraag naar.”

Diana denkt even na. „Je hebt dit pand. Je hebt vrijwilligers die je de sleutels kunt geven. Waarom niet? Dit is nou echt iets wat je met elkaar optuigt en daarna los kan laten.” Zo kon het gebeuren dat De Kiezel ook in de weekenden haar deuren opende. „Zo'n fysieke plek in de wijk draagt bij aan het uitbreiden van informele sociale netwerken; het is een plek waar mensen elkaar kunnen ontmoeten en, als ze die hebben, hun zorgen kunnen delen met elkaar.”

De deuren van De Kiezel openen iedere eerste zondag van de maand om 14.00 uur en sluiten rond 20.30 uur. Iedereen is van harte welkom.

"Ik zei gisteren nog tegen mijn man: ik ga hier nooit mee stoppen"

- Paulien van Haaster
Vakkracht tekenen & schilderen

Binnen De Kiezel, maar ook bij de andere locaties van de SWOP blijft het aantal bezoekers met geheugenproblemen en GGZ-problematiek stijgen.

De kunst van het ouder worden

'Je overtreft jezelf altijd', is de levensles die kunstdocent Paulien van Haaster haar senioren leert. Maandagochtend betekent schilderen, genieten en groeien in De Kiezel. En ze is vastberaden dit te blijven doen tot haar laatste snik. „Dit is win-win.“

In haar werkzame leven stond Paulien van Haaster als kunstdocent voor de klas. Nu ze gepensioneerd is heeft ze haar aandacht verschoven van jongeren naar volwassenen. Elke maandagochtend geeft ze in De Kiezel in Delfgauw teken- en schilderles aan tien dorpsgenoten in de leeftijd van zestig tot diep in de zeventig. „Vergeleken met die pubers die ik gewend ben, is dit natuurlijk heerlijk relaxed“, zegt ze grappend.

De 70-jarige Pijnackerse vertelt enthousiast en gedreven over de werken van haar cursisten, die ze inmiddels al vier jaar kent. De een blinkt uit in pointillisme, de ander heeft een uitzonderlijk gevoel voor kleuren en weer een ander is een echte expressionist. „Als de mensen aan het werk zijn, kan ik soms aflezen hoe het met ze gaat en probeer ik daarop in te spelen.“

Het lag voor de hand dat Paulien zou blijven lesgeven, iets wat ze heerlijk vindt. Als je haar vraagt waar dat hem in zit, begint ze over het geven van inzichten. „‘Dat kan ik niet hoor’ klinkt het vaak in het begin. Je moet ze gewoon een beetje aanmoedigen. Al snel zien ze dat er helemaal niets waar is van wat zij eerder zeiden. Je haalt altijd meer uit je cursisten dan dat zij op voorhand denken te kunnen. Ook zie je ze met elke les groeien. Dat vind ik zo mooi om te zien. Ik ben echt trots op mijn cursisten.“

Paulien heeft momenteel een wachtlijst. „De lessen worden echt gezien als een uitje. ‘Mijn week begint altijd goed’ zegt een van de cursisten altijd, doelend op de maandagmorgen. Voor mij geldt eigenlijk hetzelfde: het is win-win. Gisteren zei ik nog tegen mijn man: ik ga hier nooit mee stoppen. Ja, als ik er niet meer ben, maar niet eerder.“

Oogje in het zeil

Alle vakkrachten bij de SWOP hebben een signalerende functie. Dit betekent dat zij alert zijn en een oogje in het zeil houden. Wanneer er iemand in de groep is die toch niet helemaal meekomt, dan wordt dit gecommuniceerd met de locatiecoördinator. Altijd vanuit de gedachte dat iemand zo lang mogelijk mee kan blijven doen. Want, en dat is heel belangrijk om te noemen, iedereen vindt hier een warm welkom. Ook mensen met geheugenproblemen of lichte ggz-klachten. „Je moet altijd kijken naar wat de persoon wel kan“, vertelt locatiecoördinator Diana Versluis. „En, niet onbelangrijk, waar hij of zij blij van wordt. Het gevoel ‘gewoon nog mee te kunnen doen’ is hierin heel belangrijk.“

De kracht van ontmoeting reikt echter verder. Regelmatig werken deelnemers van de activiteiten onderling aan oplossingen, bijvoorbeeld in de vorm van respijtzorg. „Er is bijvoorbeeld iemand die achteruitgaat in zijn proces van Alzheimer. Dat viel een andere deelnemer op. Zij heeft vervolgens aan de vrouw van de man aangeboden om eens per week bij hem te verblijven. Zo kan de vrouw er even tussenuit en tijd voor zichzelf nemen. Het allermooiste is als mensen het samen oplossen. Daarmee maak je een wijk echt krachtiger.“

Bijeengebracht door de kracht van het verhaal

De SWOP organiseert iets nieuws voor senioren: de zogeheten UP!-groeps gesprekken. Bij deze activiteit mag iedereen aanhaken om verhalen te delen over thema's die ertoe doen als je ouder wordt. Deze editie ging het over het ouderlijk huis. Het oprakelen van verhalen was niet moeilijk; die tijd zit in ieders geheugen gegrift.

Zeg je ouderlijk huis, dan zeg je herinneringen. De ene na de andere herinnering komt ter tafel. Letterlijk, deze dinsdagmiddag in Keijzershof. Vijf dames, die we in verband met hun privacy niet bij naam zullen noemen, beginnen honderduit te vertellen. Over het winkeltje dat ze vanaf een strijkplank runden. Over moeders net gedweilde keukenvloer waar je met je 'boerenhoeven' niet overheen mocht stappen. Over de kachel die brandde op eierkolen. En over vaders knieën die zich allebei vulden met een kindje. „Dat hoef je tegenwoordig niet meer te doen.”

Eén van de dames groeide op in een gezin dat niet standaard was. Haar vader was er niet. Haar moeder wel, maar die was veel bezig met de kost verdienen. Ze bracht dan ook veel tijd door bij oma. Op haar dertiende leerde ze haar toekomstige echtgenoot kennen, met wie ze op haar zeventiende zou trouwen. „Zo hoefde hij niet naar La Courtine (de vaste oefenplaats van het Nederlandse leger in midden-Frankrijk).”

Zodra de naam van het Franse dorp valt, slaan alle dames aan. „Beste ouders, lieve Ine”,

zoals Rijk de Gooyer in 1964 zong in het liedje 'Brief uit La Courtine'. Intussen zoekt Rianne Hagelaars, die het gesprek vanuit de SWOP begeleidt, de originele opname op haar telefoon op. Het geluid uit het apparaatje is schel, maar de vrouwen zijn onverstoorbaar en zingen uit volle borst mee.

Ook de zuinigheid van vroeger komt ter sprake. Douchen mocht bijvoorbeeld maar één keer per week. „We groeiden op ten tijde van de wederopbouw. De mensen waren heel voorzichtig.” Sowieso was de samenleving heel anders, merkt haar buurvrouw op. „Mensen hadden over het algemeen veel meer voor elkaar over en het gezin speelde een veel grotere rol. Zo luisterden we samen via de distributieradio naar 'De bonte dinsdagavondtrein'.”

Ook was er vroeger minder verleiding, bijvoorbeeld in de vorm van een mobieltje. „Het was gewoon veel gezelliger. Je had echt contact, óók met winkeliers. Die kwamen gewoon aan de deur. Eigenlijk was het hele leven een stuk minder gecompliceerd.”

Wil je terug in de tijd? Ze lacht. „Dat niet. Andere dingen zijn er weer op vooruitgegaan. Neem bijvoorbeeld maandverband. Vroeger had je celstofwatten van het merk Nefa. Die verkrumelden waar je bij stond en de korrels liepen zo je broek in. Dat is er in de loop der jaren wel beter op geworden.” Weer klinkt er hard gelach. Het is een feest van herkenning in Keijzershof.

In 2024 hebben de gespreksleiders van de SWOP 21 UP!-gesprekken georganiseerd.

Verhalen zijn er om te delen

Even je hart luchten, een fijn praatje maken of gewoon lekker luisteren naar verhalen van anderen kan een mens veel goed doen. Daarom is de SWOP dit jaar begonnen met zogeheten UP!-gesprekken. Op alle locaties van de SWOP worden UP!-gesprekken aangeboden over verschillende thema's. Alle gesprekken starten met een muziekfragment of gedicht en er wordt een uitnodigende, warme setting gecreëerd. Het is belangrijk dat mensen zich veilig voelen en in een fijne sfeer met elkaar in gesprek kunnen. Onder het genot van een kopje koffie wordt er gepraat over thema's die ertoe doen. Familie, spijt, jezelf zijn, het ouderlijk huis – de onderwerpen zijn heel uiteenlopend, van licht tot wat zwaarder en soms zelfs een beetje schurend.

Vier teamleden en twee vrijwilligers hebben een training gevolgd tot UP!-gespreksleider. Zij leiden het gesprek in goede banen en zorgen ervoor dat iedereen aan bod komt. Deelnemers voelen zich door de gesprekken gehoord en gezien, doen nieuwe inzichten op en voelen zich weer onderdeel van een groep.

"Mooi om over dit soort thema's na te denken, daar sta je normaal niet bij stil. Dat stemt me dankbaar. Ik kijk er steeds naar uit"

Vrijwilligers, onmisbaar voor de gemeenschap

Paul Oudijn ging als grapje op paardrijles en nu, bijna dertig jaar later, is zijn liefde voor de Ruiterclub en zijn inzet als vrijwilliger ongebroken. Zijn missie: de club toegankelijk houden voor iedereen.

Paul Oudijn is vrijwilliger bij de Ruiterclub. Als voorzitter was deze Pijnacker naar voorheen vooral bezig met denken, nu maakt hij deel uit van het onderhoudsteam en is hij vooral van het doen. „Ik wil dat een plek als deze blijft bestaan.”

Eerst waren het de twee dochters van Paul die bij de Ruiterclub op paardrijden gingen. Daarna volgde zijn vrouw en niet veel later hij zelf ook. „Eigenlijk bij wijze van grap. Ik ben samen met een buurman stiekem op les gegaan om de anderen te verrassen.”

De eerste keer was even wennen. „Zo’n paard is dan wel groot en hoog. Maar ik vond het meteen leuk.” Zó leuk zelfs, dat het hem nooit meer los zou laten. Bijna dertig jaar later zit hij nog altijd bij ‘de club’. „Op zo’n paard zitten is geweldig. Je creëert een soort samenwerking met het dier. Daar heb je allebei plezier van.”

Overigens doet hij meer dan alleen paardrijden op de manege. „Vanaf het moment dat je lid wordt, ben je ook vrijwilliger. Ik heb twee rechterhanden en zit in het onderhoudsteam. Van het in orde maken van de weilanden tot het vernieuwen van het meubilair in de kantine: als het op klussen aankomt, zorgen wij ervoor.”

Tijdens NLdoet gingen in Pijnacker-Nootdorp 500 vrijwilligers bij 23 verschillende organisaties aan de slag.

„Ik wil dat een plek als deze blijft bestaan”

- Paul Oudijn
Vrijwilliger bij de Ruiterclub

Het geeft hem voldoening als zo’n klus is geklaard. „Maar ik doe het natuurlijk vooral voor de vereniging. Ik wil dat een plek als deze, waar iedereen welkom is, blijft bestaan. Dat kan alleen als je hier met elkaar aan blijft werken. Iets dat overigens ook heel gezellig is.”

Paul was als vrijwilliger ook een poos voorzitter van de Ruiterclub. Of bestuurswerk veel verschilde? „Het is een ander ‘vak’. Toch ben je net zo goed bezig met alles beter en mooier te maken, zij het op een andere manier. Vooral het welzijn van de paarden en de veiligheid van de ruiters staan centraal. Je fungeert dan meer als een spin in het web van de organisatie.”

Een date met vrijwilligerswerk

Vrijwilligers zijn onmisbaar in een gemeenschap. Iedereen kan iets betekenen voor zijn of haar omgeving. Tijdens NLdoet kunnen mensen ontdekken of vrijwilligerswerk iets voor hen kan zijn. Het is als het ware een date met vrijwilligerswerk. Het verven van springbalken voor Ruiterclub Pijnacker, een high tea voorbereiden voor bewoners van Ipse de Bruggen of een dag een maatje zijn - het kan allemaal tijdens NLdoet. Vrijwilligers zijn onmisbaar in onze samenleving en het Oranje Fonds toont met de grootste vrijwilligersactie van Nederland hoe leuk het kan zijn om je voor een ander in te zetten.

Waar het hart sneller van gaat kloppen

Een ICT-carrière of toch een andere roeping? Gijs van den Bulk staat op een kruispunt en laat vrijwilligerswerk bij Villa Zonnedauw hem de weg wijzen naar een mogelijke nieuwe toekomst.

Vanuit zijn studie is Gijs van den Bulk meteen de ICT ingerold. Nu, veertien jaar later, werkt hij nog steeds 'in de computers'. Wel kijkt hij er anders tegenaan dan toen hij begon. „Ik vraag me steeds vaker af of ik mezelf dit mijn hele leven zie doen. De alom bekende: is dit het nou?”

De 39-jarige Pijnackernaar besloot dit uit te zoeken. Gijs is verder gaan kijken, bewust in andere branches. Dit deed hij echter niet door zijn baan op te zeggen. Nee, hij werkt vier uur per week minder en besteedt deze tijd aan vrijwilligerswerk. „Dit is een goede manier om erachter te komen of iets wel of niet bij mij past. Als ik ergens heel erg op aansla, dan kan ik altijd nog een carrièreswitch maken.”

Na een kleine omweg kwam Gijs terecht bij Villa Zonnedauw, een kleinschalige woonvorm voor jongvolwassenen met een verstandelijke beperking van Stichting Woon Initiatief Nootdorp (SWIN).

Hij kende de doelgroep al dankzij zijn vader, die jarenlang voorzitter van Stichting De Kraai is geweest. Ieder jaar organiseerde deze non-profitorganisatie een vrachtwagenrit door de regio voor mensen met een verstandelijke beperking.

Als vrijwilliger zag Gijs toen al in dat deze doelgroep net iets meer zorg nodig heeft. En laat hij nu juist iemand zijn die graag voor anderen zorgt. „Ik vind het leuk om te koken, maar ook om mensen te bedienen. Het zijn de kleine dingetjes die het doen.”

Inmiddels doet Gijs al een half jaar vrijwilligerswerk bij Villa Zonnedauw. Hij staat voornamelijk in de keuken, maar is er ook voor de praatjes en de geintjes. „Daar houd ik wel van.”

Of het bevalt? „Heel goed”, klinkt het meteen. „De mensen hier zijn zo blij en dankbaar. Alles is ongefilterd en puur. Dat vind ik prachtig. Ook is hier geen dag hetzelfde. In tegenstelling tot de ICT, dat soms best een beetje eentonig kan zijn.”

Maar wil je hier ook in verder? „Ik ben er wel achter gekomen dat ik de gehandicaptenzorg heel leuk vind. Ik overweeg een switch, maar er is nog niets concreet. En voordat ik hier een harde toezegging doe, wil ik eerst eens praten over wat ze te bieden hebben en de doorgroeimogelijkheden.

Vanavond staat Gijs weer in de keuken van Villa Zonnedauw. „Ze vinden het altijd lekker wat ik maak. Ook dat is leuk”, zegt hij lachend.

In 2024 zijn er 108 succesvolle matches gemaakt.

**"Door dit
vrijwilligerswerk
overweeg ik een
carrièreswitch"**

- Gijs van den Bulk
Vrijwilliger bij Villa Zonnedauw

'Matchmaking' bij het Vrijwilligers Informatiepunt

Via de vacaturebank van het Vrijwilligers Informatiepunt (VIP) kan men zelf zoeken naar vrijwilligerswerk. Wanneer je als kandidaat-vrijwilliger nog niet zo goed weet wat je wil of wat passend is, kun je bij het VIP langskomen voor een oriënterend gesprek. Dankzij de inzet van een ervaren vrijwilliger kunnen deze gesprekken binnen een week worden ingepland en opgevolgd. Dit heeft geleid

tot bijzondere matches. Niet alleen binnen de SWOP zelf, maar ook bij andere organisaties in onze gemeente. Zo verbetert een kandidaat haar Nederlandse taal bij een voetbalclub, vindt een andere kandidaat structuur op een kinderboerderij, helpt een handige kandidaat met het renoveren van de buitenbanken bij Pieter van Foreest in Veenhage en een net gepensioneerde kandidaat kan met haar organisatie-skills volop aan de slag bij Stichting Nieuw Ambacht.

"Weer het gevoel ertoe te doen"

- Dorine Nederhof en Angelique van der Plas
Vrijwilligers bij het
Vrijwilligers Informatiepunt
van de SWOP

Het begint met 'dank je wel'

Vrijwilligers - de SWOP kent er velen. Zij komen niet vanzelf. Ze moeten geworven worden en eenmaal binnen, is het zaak hen te behouden. In 2024 hebben we een nieuw vrijwilligers-beleid vastgesteld dat de komende jaren verder uitgebreid zal worden. Erkenning, waardering en beloning van vrijwilligers zijn misschien wel het allerbelangrijkst. Het begint met 'dank je wel' zeggen. Sinds dit jaar beschikt elke coördinator over een klein budget om een waarderings-bijeenkomst te organiseren voor de eigen groep vrijwilligers. Deze dag biedt hen ook de gelegenheid elkaar beter te leren kennen. Ook besteden we vanaf dit jaar aandacht aan de jubilea van vrijwilligers. Zo hebben we een bijeenkomst voor alle jubilarissen georganiseerd. Zij werden in het zonnetje gezet en kregen een kleinigheidje. Dit werd zeer gewaardeerd en is iets dat we in de komende jaren zeker niet zullen overslaan.

De verbinding tussen mens en missie

'Meer dan een pc aan- en uitzetten deed ik niet', bekent Angelique, die nu samen met Dorine, het kloppende hart vormt van het Vrijwilligers Informatiepunt van de SWOP, waar elke vrijwilliger een verhaal heeft en tot bloei komt.

De vrijwilligers achter de vrijwilligers: dat zijn Dorine Nederhof en Angelique van der Plas. Dit klinkt bijna cryptisch, maar dat is het zeker niet. Heel simpel gezegd: de dames zorgen ervoor dat het Vrijwilligers Informatiepunt (VIP) draaiende blijft, en hoe! Lucia Visser, coördinator VIP bij de SWOP, zegt niet meer zonder ze te kunnen.

Angelique ontfermt zich over de cursussen voor vrijwilligers en zorgt voor de verspreiding ervan bij organisaties. Dat ze bij de SWOP zelf terecht kwam, is eigenlijk puur toeval. „Ik wilde wat meer structuur en ritme in mijn week aanbrengen en klopte zodoende bij het VIP aan. Niet wetend dat Lucia zelf ook nog een vrijwilliger zocht, kwam ik uiteindelijk naast haar te zitten.”

Inmiddels is ze negen maanden en heel veel leermomenten verder, vertelt Angelique. „Ik heb altijd zorggerelateerde, maar vooral praktische banen gehad. Verder dan een pc aan- en uitzetten, kwam ik eigenlijk niet. Door dit vrijwilligerswerk heb ik me toch wel in de computer verdiept. Ik merk dat ik daar echt in groei. Ook fijn, en zeker niet onbelangrijk, is dat ik hier echt mezelf kan zijn. Dat kan niet overal.”

Daar kan Dorine, die een achtergrond heeft in de HR-wereld, zich enorm in herkennen. Ook zij voelt zich gewaardeerd voor wie zij is en het werk dat ze doet. „Ik wilde gewoon weer meedraaien. Het gevoel hebben ertoe te doen”, verduidelijkt de Pijnackerse. „En dat kreeg ik.”

Twee ochtenden per week richt Dorine zich op het werven en selecteren van vrijwilligers. „Het is heel menselijk werk. De ene vrijwilliger is de andere niet en ze hebben allemaal een verhaal. In een gesprek probeer ik te achterhalen waar iemand zou passen, met in mijn achterhoofd natuurlijk de vacatures.”

Dorine is volledig afgekeurd. „Ik kwam van heel ver, kan ik wel zeggen. Sinds ik bij de SWOP vrijwilligers-werk doe, gaat het beter met me.” Daarbij heeft ze veel hele lovende woorden over Lucia. „Je kunt bij haar je grenzen aangeven. Sterker nog: soms ziet zij ze nog eerder dan ik.” Dat herkent Angelique. „Ik ren ook weleens door, maar dan is Lucia er om me terug te fluiten. Eigenlijk is het een soort moedertje.” De twee lachen.

Lucia, eveneens aan tafel, krijgt een steeds bredere glimlach. „Andersom leer ik ook heel veel van jullie. Eigenlijk zijn we een soort Drie Muskietiers”

In 2024 stonden er **377** mensen ingeschreven als vrijwilliger bij de SWOP.

Bouwen aan je toekomst

Shanice Gill noemt de Maatschappelijke Diensttijd Missie (MDT) een 'overstapsteen', die voor haar - na een jaar thuis te hebben gezeten - de terugkeer naar de arbeidsmarkt meer geleidelijk en toegankelijker maakte. Het programma, dat ook wel bekendstaat als een vrijwillig militaire bivak, biedt jongeren tot dertig jaar de mogelijkheid om 'iets terug te doen voor de samenleving', onder andere door het doen van veertig uur vrijwilligerswerk.

Shanice wist niet goed waar ze moest beginnen. Daarom klopte ze aan bij Young Connection, dat sinds 2023 onderdeel is van de SWOP. „De gesprekken die ik met Sanne heb gehad, hebben mij heel erg geholpen om een beeld te krijgen van wat eigenlijk bij mij past.”

Shanice kwam terecht bij Stadstuinderij BuitenLeeft, een biologische zelfoogsttuin aan de rand van Delft. Ze ontfermt zich vooral over het opkweken van de gewassen en het wieden van bijkruid ('onkruid mogen we niet zeggen').

Handen in de aarde vindt Shanice fijn, werken met de handen sowieso. „Je kunt er je hoofd mee leegmaken. Eigenlijk is het een soort meditatie. En dan in deze omgeving: met vlinders, bijen en insecten. Dit maakt me zo gelukkig. En dan nog afgezien van de structuur die de tuin mij biedt, alle nieuwe inzichten die ik er opdoe en de mooie gesprekken die ik er voer.”

Het vrijwilligerswerk beviel Shanice zelfs zo goed, dat zij besloot te blijven na het volbrengen van de veertig uur voor de MDT-missie. „Ik ben weer aan het solliciteren. Als mij gevraagd wordt hoeveel dagen ik wil werken, zal het antwoord vier zijn. Ik wil namelijk nog één dag op de tuin. Dit is echt een verrijking van mijn leven. “Na veertig uur vrijwilligerswerk wil Shanice Gill geen afscheid nemen van stadstuinderij BuitenLeeft. Dit vrijwilligersproject bleek meer dan een tussenstop; het was een nieuwe start.

**"Dit is echt
een verrijking
van mijn leven"**

- Shanice Gill
Deelnemer MDT-Missie

Young Connection zet zich in

Sinds 1 januari 2024 valt Young Connection onder de vleugels van de SWOP. Het netwerk biedt jongeren tussen de 15 en 30 jaar de kans om vrijwilligerswerk te doen. En dat werkt! Afgelopen jaar zetten 86 jongeren zich in om iets voor een ander te betekenen. Samen hielpen ze 440 hulpvragers. Met 37 verschillende hulpprojecten en in totaal 2024 (hoe toevallig) vrijwilligersuren maakten we (ze) samen impact. Young Connection is niet zomaar vrijwilligerswerk; het is een plek waar jongeren anderen helpen én zelf groeien. Want samen maken we de wereld een beetje mooier!

Young Connection heeft dit jaar
86 jonge vrijwilligers onder de dertig
jaar begeleid.

"Hele mooie bijvangst van de Week van de Mantelzorg"

- Jeanet Hagenaar en Margriet van Mameren
(Mantelzorg)vriendinnen

Aan de Week van de Mantelzorg deden dit jaar 175 mantelzorgers mee.

Gezien, gehoord en gesteund

Als mantelzorger stuit je vaak op onbegrip, maar tijdens de Week van de Mantelzorg vonden Jeanet en Margriet iets bijzonders: ware herkenning en een nieuwe vriendschap.

Dat Jeanet Hagenaar en Margriet van Mameren tijdens de Week van de Mantelzorg naast elkaar kwamen te zitten, was puur toeval. Dat er tussen de dames, die elkaar tot dan toe nog niet kenden, een vriendschap zou ontstaan, lag bijna voor de hand. Ze zijn beiden mantelzorger van hun man, die ieder Parkinson hebben. „Het ijs was meteen gebroken“, vertelt Jeanet.

Haar vriendin kan dat alleen maar beamen. „Het moest gewoon zo zijn.“ In anderhalf jaar tijd is die eerste ontmoeting vanzelf in een vriendschap uitgemond. Jeanet; „We hebben aan een half woord genoeg. Ondanks dat de ziekte bij onze partners verschilt, weten we wel waar het uiteindelijk naartoe gaat.“

„Het stopt niet“, vervolgt Margriet. „In die zin delen we ook dezelfde zorgen en misschien gaan we zelfs een soortgelijk rouwproces door. Onze kinderen krijgen een andere vader en wij een andere man. Hierin begrijpen we elkaar erg goed. Dat creëert wel een sterke vriendschap.“

Jeanet vertelt dat ze ook een aantal andere heel goede vriendinnen en fijne familieleden heeft. Mensen die ze veel langer kent en bij wie ze 'heerlijk kan schuilen als het haar even boven het hoofd stijgt'. „Toch is het anders. Echt snappen doen ze het niet.“

Dat geldt overigens voor de meeste mensen. „'Dat is toch die ziekte van het trillen?' klinkt het dan. Maar dat is het niet. Althans, niet alleen. Margriet en ik hoeven elkaar dat niet uit te leggen.“

Of de twee elkaar vaak zien? „Eigenlijk te weinig“, vertelt Margriet. „Maar als er iets is en we bellen elkaar op, is er wel meteen begrip. Dit is een hele mooie bijvangst van de Week van de Mantelzorg.“

Ieder zijn ding bij de creagroep

Een nieuwe groep mantelzorgers de mogelijkheid geven om elkaar te ontmoeten, terwijl ze iets doen wat ze zelf leuk vinden. Vanuit dat idee hebben mantelzorgerondersteuners Nienke Oldenhuis en Josita Woesthuis de creagroep opgericht. Elke tweede en vierde donderdag van de maand komen zes dames samen in De Schakelaar, om aan hun eigen creatieve projecten te werken. „De een haakt gelukspoppetjes, de ander wijdt zich aan een ingewikkeld breiwerk en weer een ander is bezig met diamond painting. Echt ieder zijn ding“, vertelt Nienke. Wat de dames wel gemeen hebben is dat ze ieder voor een naaste zorgen. „Soms gaat het hierover, maar zeker niet altijd. Het kan net zo goed gaan over het breiwerk waar je mee bezig bent. Het is allemaal wat vrijblijvender“, zegt haar collega Josita Woesthuis. „Lotgenotencontact dat bestaat uit samen om de tafel met enkel een kop koffie, waarin ieder zijn verhaal doet, kan voor deelnemers soms ook belastend zijn. De creativiteit in deze vorm van lotgenotencontact zorgt voor een mooie balans en dat vinden we erg belangrijk. Daar houden we in deze creagroep echt rekening mee.“

Stap vooruit met StepUpTeam

Empowerment en integratie komen samen in de interactieve workshops van Stichting StepUpTeam. Een plek waar hoogopgeleide immigranten-vrouwen niet alleen leren over de Nederlandse werkcultuur, maar ook strijden tegen afstand tot de arbeidsmarkt.

De Nederlandse arbeidsmarkt kan complex zijn, zelfs voor degenen die hier zijn geboren. En al helemaal als je uit het buitenland komt. Neem het sollicitatieproces - dat verloopt hier anders dan in andere landen. Vaak zijn je competenties minstens zo belangrijk als je ervaring. Tijdens de StepUpTeam-workshops, die zich richten op de specifieke arbeidsmarktcultuur en 'regels' in Nederland, leer je hier meer over.

Het was Vera Goedhart die op het idee kwam. De Haagse, die meer dan twintig jaar als coach, counselor en consultant in de non-profitsector heeft gewerkt, wilde na haar pensioen 'weer wat doen'. „Er zijn heel veel initiatieven voor vrouwen met een migratieachtergrond, maar niet voor hoogopgeleide vrouwen die hier niet vandaan komen. Sterker nog: er was helemaal niets voor deze groep. Sommige van deze vrouwen, echte harde werkers en vaak dubbel afgestudeerd, zitten thuis. Anderen vinden wel een baan, maar geen 'nice job'. Eigenlijk zit er veel meer in. En zo is het vaker. Ze hebben alle kwaliteiten, maar desondanks een afstand tot de arbeidsmarkt. Dat is zo veel potentie die we weggooien. Daar moest verandering in komen.”

Zo ontstond Stichting StepUpTeam, die in groepsverband 'empowerment workshops' geeft, speciaal ontworpen voor hoger opgeleide vrouwen, waaronder nieuwkomers, expats en statushouders. Hierbij kan gedacht worden aan sollicitatie-trainingen, maar ook aan het maken van een pitch over jezelf of het schrijven van een cv voor LinkedIn.

De Oekraïense Helen Tabala, afgestudeerd in de economie en voor de oorlog manager interne communicatie bij een groot bedrijf, maakte deel uit van de eerste groep die, zoals zij zegt, in de loop van de weken uitgroeide van een groep naar een team. „Het was een heel leerzame tijd en gaf echt een boost aan mijn zelfvertrouwen. Wat mij misschien wel het meest heeft geholpen, is dat ik heb gezien dat ik niet alleen ben in mijn struggle.”

Of Helen al een baan heeft gevonden? „Nog niet.” Ze vervolgt dan meteen trots dat een van de vrouwen uit het team nu een grote baan als verpleegkundige heeft, precies wat zij wilde. „We zijn in ieder geval allemaal gegroeid.” Vera hoort de woorden van haar oud-cursist aandachtig aan. „Dat is voor mij als coach zo mooi om te zien.”

De Oekraïense vluchtelingen beoordelen de begeleiding van de SWOP en vrijwilligers met een 8,9 en 9,2.

“StepUpTeam gaf echt een boost aan mijn zelfvertrouwen”

- Vera Goedhart en Helen Tabala
Oprichter en deelnemer
StepUpTeam-workshops

Maatschappelijke begeleiding Oekraïense Vluchtelingen

In 2024 begeleidde de medewerkers en vrijwilligers van de SWOP 148 Oekraïense vluchtelingen. Ze hielpen hen bij verschillende verhuizingen, adviseerden over werk, financiën en DigiD aanvragen, hielpen bij vinden van vrijwilligerswerk en boden daarnaast emotionele steun. In de zomer werden uitstapjes georganiseerd en hielp de SWOP bij het aanleggen van een moestuin. De vluchtelingen werden ook uitgebreid geïnformeerd over het Nederlandse onderwijssysteem met een informatiebrochure en -avond.

Ook vond een bijeenkomst over veiligheid plaats, georganiseerd door een inwoner van Pijnacker met steun van het Ministerie van Justitie en Veiligheid.

Vanwege de grote vraag naar Nederlandse les zijn vier vrijwilligers gestart met lessen voor 45 deelnemers. Later in het jaar zijn gevorderde deelnemers gestopt. Naast deze lessen biedt de SWOP ook cursussen aan zoals de StepUpTeam-pilot, een programma voor empowerment en loopbaancoaching voor hoogopgeleide vrouwen afkomstig uit een ander land.

Jaarrekening 2024

Geïnteresseerden verwijzen
wij voor meer details naar onze
website: www.swop.nl

Baten	Werkelijk 2024	Begroting 2024	Vershil 2024
Subsidie gemeente	€ 1.748.826	€ 1.684.773	€ 64.053
Subsidie VWS voor VTZ	€ 10.479	€ 9.717	€ 762
Subsidie overig	€ 114.450	€ -	€ 114.450
Opbrengsten activiteiten en overig	€ 301.413	€ 163.949	€ 137.464
Overige baten	€ 2.100	€ 500	€ 1.600
Som der baten	€ 2.177.268	€ 1.858.939	€ 318.329
Directe lasten			
Kosten projecten	€ 32.521	€ -	€ 32.521
Kosten activiteiten	€ 116.863	€ 149.891	€ -33.028
Kosten overige baten	€ 55.301	€ -	€ 55.301
Som directe lasten	€ 204.685	€ 149.891	€ 54.794
Indirecte lasten			
Personeelskosten	€ 1.472.213	€ 1.272.371	€ 199.842
Huisvestingskosten	€ 280.479	€ 279.153	€ 1.326
Organisatiekosten	€ 124.228	€ 78.350	€ 45.878
Autokosten	€ 4.011	€ 5.700	€ -1.689
Algemene kosten	€ 85.424	€ 49.950	€ 35.474
Verkoopkosten	€ 6.943	€ 3.250	€ 3.693
Afschrijvingen materiele vaste activa	€ 19.113	€ 16.500	€ 2.613
Rentelasten	€ -	€ -	€ -
Som indirecte lasten	€ 1.992.411	€ 1.705.274	€ 287.137
Baten minus de lasten	€ -19.828	€ 3.774	€ -23.602
Financiële baten en lasten	€ 10.714	€ 800	€ 9.914
Exploitatieresultaat (uit gewone bedrijfsvoering)	€ -9.114	€ 4.574	€ -13.688
Onttrekking locatie Nootdorp	€ 45.778	€ -	€ 45.778
Bestemmingsreserve MVA	€ 3.480	€ -	€ 3.480
afschrijving verbouwing Oostlaan			
Bestemmingsreserve VTZ	€ 445	€ -	€ 445
Bestemmingsreserve materiele vaste activa	€ -20.000	€ -4.574	€ -15.426
Bestemmingsreserve 5 jarig jubileum	€ -3.000	€ -	€ -3.000
Egalisatiereserve	€ -17.589	€ -	€ -17.589
Saldo	€ -	€ -	€ -

Stichting Welzijn & Ondersteuning Pijnacker-Nootdorp

Mr. Dr. van den Helmlaan 11

2641 DE Pijnacker

Telefoon: 015 3 699 699

Email: info@swop.nl

www.swop.nl